31996R1140

L 151/6 *DZIENNIK URZĘDOWY WSPÓLNOT EUROPEJSKICH* 26.6.1996

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1140/96

z dnia 25 czerwca 1996 r.

zmieniające załącznik III do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2377/90 ustanawiającego wspólnotową procedurę określania maksymalnych limitów pozostałości weterynaryjnych produktów leczniczych w środkach spożywczych pochodzenia zwierzęcego

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 2377/90 z dnia 26 czerwca 1990 r. ustanawiające wspólnotową procedurę określania maksymalnych limitów pozostałości weterynaryjnych produktów leczniczych w środkach spożywczych pochodzenia zwierzęcego [1], ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 282/96 [2], w szczególności jego art. 6, 7 i 8,

a także mając na uwadze, co następuje:

zgodnie z rozporządzeniem (EWG) 2377/90 maksymalne limity pozostałości muszą być ustanawiane stopniowo dla wszystkich substancji farmakologicznie czynnych, stosowanych w weterynaryjnych produktach leczniczych we Wspólnocie, przeznaczonych do podawania zwierzętom służącym do produkcji żywności;

maksymalne limity pozostałości powinny zostać określone wyłącznie po analizie wszelkich istotnych informacji dotyczących bezpieczeństwa tych pozostałości dla konsumentów środków spożywczych pochodzenia zwierzęcego oraz wpływu tych pozostałości na przebieg procesów przetwórstwa przemysłowego środków spożywczych, przeprowadzanej w ramach Komitetu ds. Weterynaryjnych Produktów Leczniczych;

przy ustanawianiu maksymalnych limitów pozostałości weterynaryjnych produktów leczniczych w środkach spożywczych pochodzenia zwierzęcego należy określić gatunki zwierząt mogących wykazywać obecność pozostałości, limity tych pozostałości w tkankach mięsnych uzyskiwanych ze zwierząt leczonych (tkanka docelowa) oraz charakter pozostałości właściwej do kontroli limitu pozostałości (pozostałość znacznikowa);

zgodnie z przepisami odpowiedniego prawodawstwa wspólnotowego, maksymalny limit pozostałości do celów kontroli powinien być zazwyczaj ustanawiany dla tkanek docelowych wątroby lub nerek; niemniej jednak, ponieważ wątroba i nerki są często usuwane z tusz będących przedmiotem handlu międzynarodowego, należy także ustanowić maksymalne limity pozostałości dla tkanki mięśniowej i tłuszczowej;

należy ustanowić maksymalne limity pozostałości weterynaryjnych produktów leczniczych przeznaczonych dla niosek, zwierząt mlecznych lub pszczół miodnych w odniesieniu do jaj, mleka i miodu;

w celu umożliwienia zakończenia badań naukowych, w załączniku III do rozporządzenia (EWG) nr 2377/90 dodaje się azametifos, streptomycynę, dihydrostreptomycynę, gentamycynę i neomycynę;

w celu uwzględnienia przepisów niniejszego rozporządzenia, przed jego wejściem w życie należy przewidzieć sześćdziesięciodniowy okres, aby umożliwić Państwom Członkowskim przyjęcie wszelkich dostosowań, które mogą okazać się niezbędne w związku z dopuszczeniem do obrotu określonych weterynaryjnych produktów leczniczych, przyznanym zgodnie z dyrektywą Rady 81/851/EWG [3], ostatnio zmienioną dyrektywą 93/40/EWG [4];

środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu ds. Dostosowania do Postępu Technicznego Dyrektyw Dotyczących Usunięcia Barier Technicznych w Handlu w Sektorze Weterynaryjnych Produktów Leczniczych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W załączniku III do rozporządzenia (EWG) nr 2377/90 wprowadza się zmiany określone w Załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie sześćdziesiątego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

[1] Dz.U. L 224 z 18.8.1990, str. 1.
[2] Dz.U. L 37 z 15.2.1996, str. 9.
[3] Dz.U. L 317 z 6.11.1981, str. 1.
[4] Dz.U. L 214 z 24.8.1993, str. 31.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 25 czerwca 1996 r.

W imieniu Komisji
Martin BANGEMANN
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

A. W załączniku III wprowadza się następujące zmiany:

1. Środki przeciwzakaźne

1.2. Antybiotyki

1.2.5. Aminoglikozydy

Substancja(-e) farmakologicznie czynna(-e)	Pozostałość znacznikowa	Gatunki zwierząt	Maksymalny limit pozostałości	Tkanka docelowa, narząd, środek spożywczy	Inne przepisy
„1.2.5.2. Streptomycyna	Streptomycyna	Bydło, owce, świnie drób Bydło, owce	1 000 µg/kg 500 µg/kg 200 µg/kg	Nerki Mięśnie, wątroba, tłuszcz Mleko	Maksymalny limit pozostałości wprowadzony tymczasowo do dnia 1 czerwca 2000 r.
1.2.5.3. Dihydrostreptomycyna	Dihydrostrepto-mycyna	Bydło, owce, świnie, drób Bydło, owce	1 000 µg/kg 500 µg/kg 200 µg/kg	Nerki Mięśnie, wątroba, tłuszcz Mleko	Maksymalny limit pozostałości wprowadzony tymczasowo do dnia 1 czerwca 2000 r.
1.2.5.4. Gentamycyna	Gentamycyna	Bydło, świnie Bydło	1 000 µg/kg 200 µg/kg 100 µg/kg 100 µg/kg	Nerki Wątroba Mięśnie, tłuszcz Mleko	Maksymalny limit pozostałości wprowadzony tymczasowo do dnia 1 czerwca 2000 r.
1.2.5.5. Neomycyna (włącznie z framycetyną)	Neomycyna	Bydło, owce, kozy, świnie, kury, indyki, kaczki Bydło, owce, kozy Kury	5 000 µg/kg 500 µg/kg 500 µg/kg 500 µg/kg	Nerki Mięśnie, wątroba, tłuszcz Mleko Jaja	Maksymalny limit pozostałości wprowadzony tymczasowo do dnia 1 czerwca 2000 r.”

2. Środki przeciwpasożytnicze

2.2. Środki przeciw ektopasożytom

2.2.2. Związki fosforoorganiczne

Substancja(-e) farmakologicznie czynna(-e)	Pozostałość znacznikowa	Gatunki zwierząt	Maksymalny limit pozostałości	Tkanka docelowa, narząd, środek spożywczy	Inne przepisy
„2.2.2.1. Azametifos	Azametifos	Łososiowate	100 µg/kg	Mięśnie i skóra w naturalnych proporcjach	Maksymalny limit pozostałości wprowadzony tymczasowo do dnia 1 czerwca 1997 r.”